

А моят Борец стои настрана приклепнал, лениво се облизва и следи „детската игра“. Когато намериха парите и искаха да ми ги вземат, започна се отчаяна борба.

Но те бяха трима — аз сам. Повалиха ме. В тоя миг Борец се нахвърли върху този, който беше легнал отгоре ми и ме душеше. Разкъса му яростно панталона, после се нахвърли върху друг. Така един по един ги прогони. Останахме сами — победителите.

Това бързо се разчу из махлата. И вече виждаха ли ме да минавам с Борец, лошите деца още отдалече се криеха зад оградите. Така ги отучихме да гонят чуждите безпомощни деца.

Панчо Михайлов

ТЕЛЕНЦЕ

Във обора се роди
мъничко теленце.
Бабка иде и шепти:
— Имаме момченце!

Кравата стои сега,
гледа го в очите,
нежно лиже му гърба,
перка го с ушите.

А теленцето мълчи
или суче, суче.
Колко мирничко стои
бабиното внуче.

Оле, мирно не било,
рипа като щуро
и ведрото със млеко
днеска прекатури.

Ех, прощавам му. Дете.
То игра обича.
И окачих му звънче
с глас като на птиче.

А теленцето, аз знам,
вол голям ще стане,
и със него бай Иван
работа ще хване.

Атанас Душков.